

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ 113ον

Σ τις 29 Απριλίου 1999 δημοσιοποιήθηκε η ετήσια έκθεση του τότε διοικητή της Τραπέζης της Ελλάδος, κ. Λουκά Παπαδήμου, με την οποία, παρά τις κομψές εκφράσεις, ουσιαστικά προειδοποιούσε την κυβέρνηση για τις δυσκολίες που θα συναντούσε στην η ελληνική οικονομία στην πορεία της σύγκλισης, τονίζοντας και τα ακόλουθα:

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

Δύσκολη η επίτευξη της...
ονομαστικής σύγκλισης

- «Ωστόσο, η οικονομική και η νομοματική πολιτική εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν σημαντικές προκλήσεις: Πρώτον την ολοκλήρωση της προσπάθειας για την επίτευξη της επιδιωκόμενης ονομαστικής σύγκλισης το 1999, δεύτερον τη διαμόρφωση κατάλληλων οικονομικών συνθηκών το έτος 2000 για ομαλή μετάβαση στη νομισματική ένωση και, τρίτον, την αποτελεσματική λειτουργία της οικονομίας μέσα στη ζώνη του ευρώ, προκειμένου να επιτευχθεί υψηλός και διατηρήσιμος ρυθμός ανάπτυξης και μείωσης της ανεργίας».

- «Η ικανοποίηση το 1999, των προϋποθέσεων για την υιοθέτηση του ευρώ το 2001 είναι εφικτή και πολύ πιθανή, αλλά δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένη!»

- «Πράγματι οι στόχοι προσεγγίζονται με την εφαρμογή της ασκούμενης πολιτικής, αλλά ορισμένοι εξωγενείς παράγοντες δυσχεραίνουν τη διαδικασία σύγκλισης, ενώ υπάρχουν και στοιχεία αβεβαιότητας που ενδέχεται να επηρεάσουν δυσμενώς την πορεία της οικονομίας».

- «Οι αβεβαιότητες και τα εμπόδια στην πορεία του πληθωρισμού, καθώς και οι πιθανές επιπτώσεις του διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος αναφέρθηκαν αναλυτικά προηγουμένως. Σήμερα, όμως, η οικονομία αντιμετωπίζει και νέες αβεβαιότητες, οφειλόμενες στην κρίση που ξέσπασε στη Πουγκοσθαβία. Έως τώρα η κρίση της γιουγκοσλαβικής κρίσης στην ελληνική οικονομία και ειδικότερα στις αγορές ομολόγων, συναλλάγματος και χρήματος ήταν ουσιαστικά αμελητέες».

Εισήγηση για «Κούρεμα συντάξεων»

- «Η συνεχιζόμενη πρόοδος στη χώρα μας προς τη σταθερότητα, η ασκούμενη μακροοικονομική πολιτική και η επίπλευση των διαρθρωτικών μεταβολών που ενισχύουν τις προοπτικές ένταξης στη νομισματική ένωση είναι οι καθοριστικοί παράγοντες που διαμορφώνουν τις οικονομικές εξελίξεις, με αποτέλεσμα να ελαχιστοποιούνται οι επιπτώσεις της κρίσης στις χρηματοοικονομικές αγορές».

Υπάρχουν στοιχεία αβεβαιότητας...

- «Τα στοιχεία αβεβαιότητας και οι λοιποί παράγοντες που δυσχεραίνουν τη σύγκλιση, καθώς και το περιορισμένο χρονικό διάστημα που απομένει για να ολοκληρωθεί η σχετική διαδικασία επιβάλλουν την ενίσχυση της αντιπληθωριστικής πολιτικής. Η Τράπεζα

της Ελλάδος ήδη έλαβε σειρά μέτρων για τον αποτελεσματικότερο έλεγχο της πιστωτικής και νομισματικής επέκτασης (σ.σ. εννοούσε την απόφαση για περικοπή δανείων, στην οποία όμως δεν πειθάρχησαν οι τράπεζες), ώστε να επιτευχθεί η επιδιωκόμενη σταθερότητα των τιμών».

- «Είναι όμως αναγκαίο η αντιπληθωριστική προσπάθεια να στηριχθεί με μέτρα δημοσιονομικής και διαρθρωτικής πολιτικής, όχι μόνο λόγω των δυσχερειών και αβεβαιοτήτων που αντιμετωπίζονται εφέτος αλλά και για να εδραιωθούν συνθήκες σταθερότητας κατά τη μετάβαση στη ζώνη του ευρώ το έτος 2.000 και μεσοπρόθεσμα».

Επίσης, σε άλλο σημείο ο κ. Παπαδήμος ομοιολόγησε ότι οι πρωτογενείς δαπάνες των προϋπολογισμών των κυβερ-

νήσεων του ΠΑΣΟΚ από το 1994 έως το 1998 αυξήθηκαν συνολικά κατά 0,2% ως ποσοστό ΑΕΠ και εισηγείτο τη μείωση της «δημόσιας κατανάλωσης» στο μέλλον, χωρίς όμως να διευκρινίζει ότι κάτω από τα ποσά της «δημόσιας κατανάλωσης» κρύβονταν οι κομματικές προσλήψεις και η σπατάλη στο Δημόσιο! Επίσης, ζήτησε να γίνει περισσότερο αυστηρό το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης και να γίνουν περικοπές γιατί το ασφαλιστικό σύστημα, παρά τα μέτρα που ελήφθησαν το 1990 και 1992, «δεν είναι διατηρήσιμο μακροπρόθεσμα» για δημογραφικούς λόγους και γιατί έχει «γενναϊόδωρες παροχές»!

Βελτιώθηκαν οι επιδόσεις αλλά δεν αρκεί...

Στη συνέχεια της έκθεσής του ο κ. Παπαδήμος επαινού-

σε την κυβέρνηση Σημίτη διαπιστώνοντας ότι «οι οικονομικές επιδόσεις της χώρας έχουν βελτιωθεί ουσιαστικά», αλλά στη συνέχεια υποχρεωνόταν να ομολογήσει ότι: «Υπάρχουν στοιχεία αβεβαιότητας για την επίτευξη του στόχου του πληθωρισμού στα επίπεδα της συνθήκης του Μάαστριχτ και γι' αυτό χρειάζεται η λήψη πρόσθετων μέτρων που θα πρέπει να κινούνται στο δημοσιονομικό πεδίο και στην άσκηση σωστής διαρθρωτικής πολιτικής!»

Ακόμη στην ίδια έκθεση ο κ. Παπαδήμος ανέφερε και τα ακόλουθα τόσο για το κατά κεφαλήν εισόδημα στη χώρα μας όσο και για τις αναγκαίες αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα:

«Παρά την πρόοδο που έχει σημειωθεί από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, το κατά κεφαλήν εισόδημα στην Ελλή-

δα εξακολουθεί να υπολείπεται κατά 30% του αντίστοιχου εισοδήματος στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

- «Το σημερινό ασφαλιστικό καθεστώς δεν μπορεί να διατηρηθεί μεσομακροπρόθεσμα». Το πρόβλημα εντοπίζεται στην προοπτική αύξησης των ελλειμμάτων των ασφαλιστικών ταμείων λόγω της γήρανσης του πληθυσμού και των σχετικά «γεναιόδωρων» παροχών του, σε συνδυασμό με τα περιορισμένα περιθώρια χρηματοδότησής του από τον κρατικό προϋπολογισμό, λόγω και της υποχρέωσης που εκπληγάζει από την ΟΝΕ για τη μείωση του δημόσιου χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ.

- «Η μείωση των ελλειμμάτων των ταμείων δεν μπορεί να γίνει με αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών – με εξαίρεση ειδικές περιπτώσεις – επειδή αυτές είναι ήδη υψηλές και περαιτέρω αύξησή τους θα υπονόμει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας». Έτσι επρότεινε τη μείωση του ύψους των συντάξεων και την αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης προτείνοντας τα ακόλουθα:

Αυξήστε τα όρια συνταξιοδότησης!

- «Το ύψος των συντάξιμων αποδοχών είναι σήμερα υψηλό, επειδή αντιστοιχεί στο 80% των αποδοχών, ενώ στις περισσότερες χώρες του κόσμου κυμαίνονται από 60% έως 65%» και προσθέτει ότι η βάση υπολογισμού της σύνταξης είναι – στη χειρότερη περίπτωση – ο μέσος όρος των μισθών της τελευταίας 5ετίας, με αποτέλεσμα οι συντάξεις (σε σχέση με τις αποδοχές) να είναι οι υψηλότερες μεταξύ των χωρών του ΟΟΣΑ, προσθέτοντας:

- Το 33% των συνταξιούχων στην Ελλάδα λαμβάνει δύο ή περισσότερες συντάξεις και το συνταξιοδοτικό δικαίωμα θεμελιώνεται – στη χειρότερη περίπτωση – ύστερα από 35 χρόνια υπηρεσίας, ενώ στη Γαλλία απαιτούνται 38 χρόνια, στη Γερμανία 40 και στην Ολλανδία 49 χρόνια υπηρεσίας, ενώ το δικαίωμα για κατώτατη σύνταξη θεμελιώνεται πολύ εύκολα με 15 χρόνια υπηρεσίας και το 40% των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ ανήκουν στα «βαρέα και ανθυγιεινά» επαγγέλματα, που συνεπάγεται τη μείωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης κατά 5 χρόνια.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ